
Zadanie 1

Skoro w każdej klauzuli każda zmienna występuje w co najwyżej jednym literale, to zbiór X jest zbiorem rozwiązującym wtedy i tylko wtedy, gdy każda klauzula zawiera co najwyżej dwie zmienne niebędące w X . Wynika z tego, że jeśli X nie jest zbiorem rozwiązującym, to istnieje klauzula, która zawiera przynajmniej 3 zmienne niebędące w X . Obserwacja ta prowadzi do następującego algorytmu:

Algorithm 1 SolvingSet

```
1: procedure SOLVINGSET( $k, X = \emptyset$ )
2:   if every clause has at most two variables not in  $X$  then
3:     return true
4:   end if
5:   if  $k \leq 0$  then
6:     return false
7:   end if
8:    $(a, b, c) \leftarrow$  three variables not in  $X$  from one clause
9:   return SOLVINGSET( $k - 1, X \cup \{a\}$ ) or SOLVINGSET( $k - 1, X \cup \{b\}$ ) or
      SOLVINGSET( $k - 1, X \cup \{c\}$ )
10: end procedure
```

Algorytm ten wykorzystuje fakt, że jeśli aktualny zbiór X jest podzbiorem pewnego zbioru rozwiązującego, to przynajmniej jedna ze zmiennych a , b lub c musi być w tym zbiorze.

W drzewie rekurencji tego algorytmu, na i -tym poziomie głębokości jest co najwyżej 3^i wierzchołków, dla $i = 0, \dots, k$. Łącznie daje to maksymalnie $\frac{3^{k+1}-1}{2}$ wywołań rekurencyjnych. W każdym wywołaniu musimy jedynie znaleźć odpowiednią klauzulę i wybrać z niej trzy zmienne, bądź stwierdzić, że taka klauzula nie istnieje, co oczywiście da się zrobić w czasie $|\varphi|^{O(1)}$. Ostateczna złożoność czasowa naszego algorytmu wynosi zatem $3^k \cdot |\varphi|^{O(1)}$, co kończy rozwiązanie pierwszej części zadania.